

bestyrelsen? Det kan ikke gjælde Maskineriet, siger den ærede Ordfører; men er det hans Mening, at den samme Betragtning skal anvendes paa alle andre Ting, som det er fornødent at anskaffe ved Driftens Overgang til det nye Theater? Tror han, at den kan finde Sted uden en meget betydelig Udgift, tager han feil, men det kan han i Øvrigt ogsaa sige sig selv. Der er ikke alene Spørgsmaal om dette enkelte Punkt, men ogsaa om meget Andet, som staar i Forbindelse dermed, og som man maa sige er nødvendigt, for at Theatret ved Overgangen kan indrette sin Drift saaledes, at det baade økonomisk og i andre Henseender kan forsvares. Den ærede Ordfører siger, at der skal være en Udtalelse i Loven med Hensyn til Maskineriet, og han citerer en Bestemmelse deri. Jeg skal ingenlunde betvivle, at han har overveiet Sagen; men, naar jeg spørger, at jeg ikke troede, at den var tilstrækkelig overveiet i Udvalget, gif jeg ud fra, at man ikke havde henvendt sig til mig om de Oplysninger, der vare nødvendige, f. Ex. om, hvorledes Forholdet var med Maskineriet. Jeg troede da, at de, der have samme Mening som den ærede Ordfører, maatte ikke tilstrækkelig havde overveiet Spørgsmaalet, og det er ikke bragt synderlig videre ved hans Ytringer; thi disse Citater af Loven af 1870 vare meget usyldestgjørende. Den ærede Ordfører opstillede den Paastand, at Loven sagde, at Theatret ikke maatte koste mere end 47,000 Rb.; men der staar ikke et Ord derom i Loven. Naar der i denne er talt om, at en Overskridelse af Summen ikke maa finde Sted, sigter det til, hvad der tilstaaes fra Statens Side, nemlig 220,000 Rb. Der staar udtrykkelig, at naar der af Kjøbenhavns Kommune tilvejebringes et Tilskud af mindst 250,000 Rb., maa der tilskydes indtil 220,000 Rb. af Sors Akademis Midler, og dernæst hedder det i § 4, at, naar der ved Privates Tilbud sikres en Sum til den kunstneriske Udtyrelse, kan Ministeren modtage denne, hvilken Sum jo ogsaa er tilskudt. Det er saaledes givet, at selve Theaterbygningen kan koste betydeligt Mere end 470,000 Rb., thi der er ikke blot efter § 4 tilskudt over 60,000 Rb., men jeg antager ogsaa, at den ærede Ordfører, hvis Kommunen endnu vil skyde 50,000 Rb. til, ikke vil finde nogen Forhindring derimod i Loven, og det saa meget mindre som der staar: „Mindst 250,000 Rb.“ Spørgsmaalet dreier sig imidlertid slet ikke derom; det er ikke det, som paa nogen Maade kan være Hindringen; men Spørgsmaalet er, hvorvidt Bestyrelsen for Theatret ved den hele Stilling, som er bleven givet den, har Bemyndigelse til i Interesse af Theatrets Drift ikke blot at benytte det enkelte Aars Indtagt i selve Aaret til uden Hensyn til den bevilgende Magts Myndighed at bestemme ekstraordinære Udgifter, Tillæg, Honorarer og saa fremdeles, hvilket der jo slet ikke er Tvivl om, naar det blot op-

gives i Overfigten, men om den ogsaa har Bemyndigelse til at træffe Bestemmelser, som kun kunne udføres gennem en Samling af Midlerne, og navnlig da paa det Tidspunkt, paa hvilket Kravene i saa Henseende maa træde stærkest frem, nemlig ved Overgangen af Driften til det nye Theater, hvor den hele Situation vilde være kompliceret, dersom det skulde vise sig, at man ikke havde de fornødne Midler til at kunne bringe Driften til at gaa over fra det gamle til det nye Theater. Det er Grunden til, at en saadan Bemyndigelse stiller sig for mig som aldeles afgjørende nødvendig. Jeg vil ikke tvivle om, at Nødvendigheden med Hensyn til det her Foreliggende vilde tilstrækkelig vise sig, saaledes at der kunde faas en Bevilling dertil, naar Forholdet var af den Natur, at det henhørte under Bevilling, naar Rigsdagen ikke selv ved sin Stilling lige over for Theatret havde sat sig paa en anden God i Forhold til dette, men jeg paastaar, at den ærede Ordfører ikke har nogen rigtig Forestilling om, hvorledes det egentlig forholder sig med dette Maskineri. Af selve Kapitalen til Theaterbygningen blev der nemlig udtaget 22,000 Rb. til Overførelse af Maskineriet, og efter at dette var givet efter Indstilling fra den daværende Bygningskommission, blev der taget Beslutning om Bølsbet til Entreprenøren, som netop erklærede, at han paa ingen Maade kunde have med Maskineriet at bestille, da det ikke vedrørte Theaterbygningen. Ved en senere anstillet Underfølgelse, om hvilken der er afgivet en Indberetning, som skal staa til Finantsudvalgets Raadighed, naar det ønsker det, har det imidlertid vist sig at være umuligt at overføre Maskineriet for denne Sum. Man kunde vel opstille Noget, der kunde kaldes Maskineri, i det nye Theater, men hvis man skulde lade sig nøje dermed, vilde det meget snart vise sig, at der var overordentlig store Mangler ved den hele Tilstand, at det ikke blot vilde forstyrre og forderve hele Virkningen af, hvad der foregik, men at der ogsaa snart vilde kræves en saubstenbig Omgjørelse. Det vilde derfor være langt lettere og billigere fra Forst af at anskaffe nyt Maskineri, og det var først ved gentagne Forsøg af Ministeriet paa at faae beparet saa meget som muligt, at Udgiften blev bragt ned til det Bølsbet, hvormed der her er Spørgsmaal. De Mand, som skulde overtage Sagen i Entreprise, erklærede, at de kun vilde staa ved deres Bud i 14 Dage, og det har da ogsaa vist sig, at de Materialier — Tømmer og Jern, — som fortrinsvis kræves, ere stegne saa overordentlig i Pris, at Sagen ikke vilde være bleven bragt i Orden til den Pris, naar der ikke da var blevet taget en afgjørende Beslutning fra Ministeriets Side. Jeg tror saaledes, jeg har havt Ret til at sige, at det, der er sket, har været nødvendigt til Theatrets Drift, naar denne skal gaa over til det nye Theater, og at der ikke var Noget til